

სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის განვითარების უზრუნველყოფის კომიტეტის ახ. ნ. ს. სრუშჩოვის მოხსენება

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი 1953 წლის 3 სექტემბერს

(დასასრულდ. დასაწყისი იხ. „კომუნისტი“ № 218, 219).

მთხედვად ამის, რუსეთის ფედერაციას, სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებისაგან განსხვავებით, უკანასკნელ დრომდე არ ჰქონია სოფლის მეურნეობის სრულფასოვანი სამინისტრო, რომელიც აღჭურვილი ყოფილიყო საჭირო უფლებებით და სასწრაფო. ამ სამინისტროს არ ექვემდებარებოდნენ რესპუბლიკის ტერიტორიაზე არსებული მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებიც კი. ფორმალურად სამინისტროს დაქვემდებარებული მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების კარტოგრაფიისა და ბოსტნეულის წარმოებაზე, მაგრამ ფაქტურად ამისთვისაც არა ჰქონია საჭირო მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა. ამის შედეგად სამინისტრო იძულებული იყო თავისი საქმიანობის სფერო შემოეფარებინა მეურნეობის, მეფუტკრეობისა და მენადირეობის საკითხებით. ეს ანეგლობი შეავსა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ანეგლობი კი არა, ფაქტია.

რუსეთის ფედერაციას, რომელსაც უდიდესი და მრავალფეროვანი სასოფლო-სამეურნეო წარმოება აქვს, უნდა ჰქონდეს სოფლის მეურნეობისა და დამზადებათა ნაწილობრივად სრულფასოვანი სამინისტრო, რომელიც აღჭურვილი იქნება საჭირო უფლებებით და საშუალებებით. ამ სამინისტროს უნდა დაევალოს ხელმძღვანელობა სოფლის მეურნეობის ყველა დარგისადმი, რუსეთის სხვა ტერიტორიაზე არსებული კოლმეურნეობებისა და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებისადმი.

არაკლებ მნიშვნელოვანია საკითხი კოლმეურნეობისათვის აგრარული და სოციალური დანაშაულის გაძლიერების საკითხი. ბევრი რამ ამ მხრივ უკვე გავაკეთეთ და კეთდება. მაგრამ ის შესაძლებლობა, რომელიც ჩვენ გვაქვს, ავიყენოთ არის საკმარისად გამოყენებული.

სახელმწიფომ უმადლეს და საშუალო სკოლაში მოამზადა სოფლის მეურნეობის ასეულ ათასობით სპეციალისტი. მართა სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების სისტემაში დაყვანი 350 ათასზე მეტი უმადლესი და საშუალო განათლების მქონე სპეციალისტი.

როგორ იყენებენ ჩვენში სპეციალისტებს? თურმე უშუალოდ კოლმეურნეობებში მუშაობს მხოლოდ 18,5 ათასი სპეციალისტი, ანუ მათი საერთო რაოდენობის მხოლოდ 5 პროცენტი. ხუთ კოლმეურნეობაზე ერთი სპეციალისტი! 50 ათასი სპეციალისტი, ანუ 14 პროცენტი, მუშაობს მტს-ებში. სამედიკოლო 75 ათასი, ანუ 21 პროცენტი, სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების აპარატშია და საკმაოდ როდია დაკავშირებული საკოლმეურნეო წარმოებასთან.

სოფლის მეურნეობის სპეციალისტთა სწორად გამოყენების საკითხი პირველად რომ აღმოჩნდა. მთავრობამ უკანასკნელ წლებში ხელდასვა გაუღდა მტს-ებში მომუშავე სპეციალისტები. ახლა მტს-ის აგრარობის და ინჟინერი, რომლებიც წარმოებენ მუშაობას, სამედიკოლო საქმიანობაში მომუშავე ინჟინერზე ნაკლებს კი არა, არამედ ბევრ შემთხვევაში მეტსაც იღებენ. მაგრამ ამის შემდეგ სპეციალისტთა უმრავლესობა კვლავ სხვადასხვაგვარ დაწესებულებაში და კანცელარიაში რჩება.

რით ახსენება ასეთი არარაობიანი მდგომარეობა? იგი ახსენება, უფროაზრეს ყოფილი, სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების არასრულყოფილი მდგომარეობა სპეციალისტების გამოყენების საკითხისადმი. რა კი თავიანთ მთავარ მოწოდებაში მიაჩნიათ ის, რომ წერის ბრძანებანი, განკარგულების და ინტერესების, სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების ხელში ხელმძღვანელი ცდილობს სპეციალისტი კანცელარიის მაგიდასთან დასვა. სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების ნაკლებად მუშაობენ იმაზე, რომ ყოველ სპეციალისტს განუთავონ პროფესიული სიამაყის გრძობა, გაუღონ შემოქმედებით ძიების სულისკვეთება, მუშაობის შედეგებისა და მცხოველეობის დაუტოვებელი გარდასმების სულისკვეთება.

სასოფლო-სამეურნეო კადრების ძვირფასი ფონდისადმი ასეთი დამოკიდებულება ძირითად არასწორია. საჭიროა, ბოლოს, მივაღწიოთ იმას, რომ სპეციალისტებში მუშაობდნენ წარმოებაში — კოლმეურნეობებში, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში და აკეთებდნენ თავიანთი ღვიძლი საქმეს — მოსალოანობის გადიდებისა და მეცხოველეობის განვითარების საქმეს.

დაღვინების პროექტი გათვალისწინებულია უკვე 1954 წლის გაზაფხულზე სოფლის მეურნეობის სულ ცოტა 100 ათასი სპეციალისტი სამუშაოდ გაგზავნის მტს-ებში, რათა ყოველ კოლმეურნეობას მომსახურებამს უწყვეტად აგრარობა, ხოლო დიდ კოლმეურნეობებს — აგრარობა და სოციალური. მტს-ის აგრარობი, რომელიც თვითვე მომსახურებას უწყევს ერთ კოლმეურნეობას, მედიკოსებს უნდა ადევნებდეს მტს-სა და კოლმეურნეობას შორის დაღებული ხელშეკრულების შესრულებას. იგი ვალდებულია იმართდეს იმისათვის, რომ შესრულდეს აგრარული ფუნქციები. წესები გათვალისწინებული ყველა ღონისძიება, აგრარობის არავითარ შემთხვევაში არ შეუძლია შეიწყოს არაკეთილხანისობიანი მუშაობის დაფარვა, მას უნდა ახსოვდეს, რომ მის მხრივ ღონისძიებები დამოკიდებულია აგრარული ფუნქციის დასრულებისადმი, წყარულება წყნარად შეიძლება მზარდს აყენებს კოლმეურნეობასა და სახელმწიფოს. აგრარობის უნდა ანტირესპონდის ყოველივე, რაც სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობა ხარისხს ეხება, და იყოს საკოლმეურნეო წარმოებაში ყოველივე ახლის, მოწინავეს დანერგვისათვის აქტიური მებრძოლი.

მზანაშენილია მანქანა-ტრაქტორთა სადგურის მთავარ აგრარობის დეპარტის მტს-სა და კოლმეურნეობის შორის დაღებული ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაოთა ხარისხისადმი კონტროლის დარგში სახელმწიფო ინსპექტორის მოვალეობა. ამასთან დაკავშირებით საკმარისი სწრაფი იქნება, თუ მთავარი აგრარობი აგრარული ფუნქციის საკითხებში დაეკავშირება არა მტს-ის დირექტორს, არამედ უშუალოდ სოფლის მეურნეობის საოლქო სამმართველოს უფროსს. ეს საჭიროა იმისათვის, რომ საჭიროა, აგრარობის მიხედვით არ ექვემდებარებოდეს ვიწროუწყობი მისაზრებებს. პრაქტიკაში არის შემთხვევები, როცა მტს-ის დირექტორი ტრაქტორთა დიდი გამოღწევების მიხედვით და სასწრაფის მტის მომჭირნობისათვის მტს-ის იძლევა ზედღირდის მოხსნას ანდა საგანაგებო თვისების დაწყება გადაიღობს ნიღაფის გამოღვრვად. მტს-ის მთავარი აგრარობის მოვალეობაა აგრარული შემთხვევაში არ დაუშვას აგრარული ფუნქციის მოთხოვნათა დასრულება, მუდამ ხელმძღვანელობდეს იმით, რომ უხვი მრავალი შეიძლება მიღებულ იქნას მხოლოდ მტს-ების სამუშაოთა დროზე და მაღალ-ხარისხიანად შესრულებისადმი. აგრარობები უნდა გახდნენ უხვი მოსავლისათვის ბრძოლის ნამდვილი ორგანიზატორები.

სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობისა და დამზადებათა სამინისტრომ უნდა შეიმუშაოს დღესდღეობა მტს-ის მთავარი აგრარობის შესახებ, სადაც ზუსტად და ნათლად იქნება განსაზღვრული მისი უფლება-მოვალეობა.

საკოლმეურნეო წარმოებაში მტს-ის მთავარი ანგარიშები როლის გაძლიერებასთან დაკავშირებით ახლა ალბათ საჭირო აღარ იქნება სოფლის მეურნეობისა და დამზად-

ბათა რაიონული სამმართველოები. საკმარისი იქნება რაიონისკომის შემადგენლობაში ვიყოლოთ რამდენიმე მუშაო დაგეგმვისა და აღრიცხვისათვის, ხოლო სპეციალისტთა ძირითადი კადრები უნდა გამოვიყენოთ მტს-ებსა და კოლმეურნეობებში.

საჭიროა შევინარეოთ დღემდე შენგლოვან საკითხზე, როგორც არის მეცნიერების მიღწევითა და მოწინავე გამოცდილების პრობლემა და სოფლის მეურნეობაში დაწერვა.

ყოველ ოლქში, მხარეში, რესპუბლიკაში არის სოფლის მეურნეობის ბევრი ნოვატორი, კოლმეურნეობების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მოწინავე. ჩვენს დროში მეურნეობის გაძლიერება, რომ ამგარიში არ გაეწიოს მოწინავე კოლმეურნეობების მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების გამოცდილებას, ნოვატორთა მიღწევებს, იმას ნიშნავს, რომ ამგარიშად განუზადო მას ჩამორჩენა.

სამწუხაროდ, ახალს ცუდად ვუწვევთ პრობლემას და ცუდად ვენერგავთ წარმოებაში. თვითველი კოლმეურნეობა ჩვენში იძულებულია, თუ შეიძლება ასე ითქვას, ფეხზე დადგეს თავისი კუთხე, თავისი გამოცდილებით, თავისი პრაქტიკით. ხოლო როცა ვაპყენს მოწინავეთა მიერ შექმნილი უდიდესი გამოცდილება, ჩვენ შეგვიძლია ამ გამოცდილებით შევიავალიოთ ყველა კოლმეურნეობა.

სამინისტრო და მისი ადგილობრივი ორგანოები დღემდე გულგრილად, პასიურად ეკიდებიან სიახლეს სოფლის მეურნეობაში, თითქოს ვერ ამჩვენენ მას. მოსავლის გადიდების ბევრი თვისება და შემოწმებული ხერხი წლებით არ ინერგება წარმოებაში.

სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობა იმას ნიშნავს, რომ უწინარეს ყოვლისა მტს-სა და, განაზოგადო და გააგრძელო მოწინავე გამოცდილება, მეცნიერების მიღწევები, აგრარობის პრობლემა უნდა განდგეს, ბოლოს, სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობისა და დამზადებათა სამინისტროს, სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობის სამინისტროს და მათი ადგილობრივი ორგანოების მთელი საქმიანობის უმნიშვნელოვანესი განუყოფელი ნაწილი.

უნდა ითქვას, რომ მოწინავე გამოცდილებისა და მეცნიერების მიღწევითა პრობლემის ცუდად დაყენებაში ბრალი მართკ სამინისტროებსა და მათს ადგილობრივ ორგანოებს როდი მიუძღვის. ბევრმა პარტიულმა და საბჭოთა ორგანომ აგრარობის პრობლემის დიდ-მნიშვნელობის საქმე გადააქცია მუშაობა მცირე ჯგუფს, თვითონ კი ვანუ გადგა.

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ხელმძღვანელებმა არა მარტო უნდა აკეთონ მოხსენებები მოწინავე გამოცდილების გავრცელების საკითხების შესახებ, არამედ, რაც მთავარია, ისინი მოვალეობა არიან თვითონ შეისწავლონ ეს გამოცდილება და იყენენ ყველა კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში მისი დანერგვის აქტიური ორგანიზატორები. სანამ სხვებს მოულოდნელად, ხელმძღვანელობა ადგოლებს კარგად უნდა შეისწავლოს მეურნეობის გაძლიერების მოწინავე ხერხები და მეთოდები, რომ შეეძლოს კარგად იცოდეს ის, რისკენა მიუწოდებს, ხშირად იყოს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, აძლევდეს საჭირო რჩევას და უწყვეტად დახმარებას.

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ხელმძღვანელებმა უნდა ურჩიონ ჩამორჩენილი კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებს, გამგეობის წევრებს, ბრძანებებს, მეცხოველეობას და ცალკეულ კოლმეურნეობებს, რომ ისინი დადილობდნენ მოწინავე მეურნეობებში, დეტალურად სწავლობდნენ ადგილობრივ მათი მუშაობის ყველა ხერხსა და მეთოდს. საჭიროა გამოიწვიოს უზომოდ დიდების სათანადო ღონისძიებანი და მივალეთ იმას, რომ ჩამორჩენილი კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა მთელი თავიანთი მუშაობა წარმოიღონ მოწინავეთა მაგალითის მიხედვით.

ჩვენს პრესა, განსაკუთრებით სასოფლო-სამეურნეო პრესა, არადადამაკმაყოფილებლად ეწევა მეცნიერების მიღწევითა და მოწინავე გამოცდილების პრობლემას, ჯერ კიდევ ცოტა გამოდის ამ საკითხებზე კარგი წიგნები, ხოლო რაც ხამათის, ხშირად ატარებს ფაქტების ზეარყო აღწერის ხასიათს, ვერ უჩვენებს მუშაობის ახალი ხერხებისა და მეთოდების არსს.

ცუდად არის დაყენებული მეცნიერულ-პოპულარული და სასწავლო სასოფლო-სამეურნეო კინოფილმების გამოშვების საქმე, რომელიც ხარისხის ხშირად არადადაკმაყოფილებელია. სასოფლო-სამეურნეო კინოფილმების შექმნისათვის მუშაობაში ხშირად იზიდავენ შემთხვევით ადამიანებს, რომლებიც სუსტად იცნობენ სოფლის მეურნეობის საკითხებს.

რამდენიმე სიტყვა კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში აგრარობის განვითარების სწავლების შესახებ. აქამდე კურსებზე სამწლიან სწავლებაში ჩამოტანილი 2,5 მილიონზე მეტი კოლმეურნე და საბჭოთა მეურნეობის მუშა. ეს, რა თქმა უნდა, დიდი საქმეა. მაგრამ ბევრ შემთხვევაში სწავლება ხორციელდება დაბალ დონეზე, ხშირად პრაქტიკის კონკრეტული პრობლემისაგან მოწყვეტით. მიმდინარე სასწავლო წელს გამოიღებინ ჩაბარა მოსწავლე კოლმეურნეთა მხოლოდ 60 პროცენტმა. 30 ათასი კოლმეურნეთა კოლმეურნეთა აგრარობის ტექნიკური სწავლება სრულიად არ იყო მოწყობილი.

სოფლის მეურნეობის შემდგომ აღმავლობაში დიდ როლს ასრულებს სასოფლო-სამეურნეო მეცნიერება. უნდა აღინიშნოს, რომ საბჭოთა მეცნიერება თვალსაჩინო წილი უკავია სოფლის მეურნეობის აღმავლობის საქმეში, მაგრამ იგი მარცხ ჩამორჩენას წარმოებს საბჭოთა მეურნეობას და მოთხოვნებს. ზოგიერთი ინსტიტუტი და საცდელი სადგურის საკმაოდ არ მუშაობს მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის კულტურის ამკობის აქტიურად საკითხებზე. სამეცნიერო დაწესებულებებში საკმაოდ არ არის განვითარებული კრიტიკა და თვითკრიტიკა, არ ეწყობა შემოქმედებითი დისკუსიები და აზრთა თავისუფალი გაცემა, ხშირად ნერგვენ ცალკეულ მეცნიერთა გარშემო მოქმედებისა და მამებლობის ბტ-მისფერობა.

როგორც მოგახსენებთ, მთავრობა არ იშურებს სახსრებს მეცნიერების განვითარებისათვის, მეცნიერების შემქმნელი აქვთ უარყოფად ხელსაყრელი პირობები მუშაობისათვის. მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენ გვაყვას ასეთი მენეჯერი მუშაობები, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების წარმოებაში. ისეც ხდება, რომ საინსტიტუტო ნაშრომებს არა აქვთ არც მეცნიერული, არც პრაქტიკული მნიშვნელობა. თუ რამდენად ჩამორჩენა პრაქტიკას ზოგიერთი სამეცნიერო-საჯილდო დაწესებულება, ამას მოწმობს ის ფაქტი, რომ ინსტიტუტებისა და საცდელი სადგურების ცალკეული ექსპერიმენტული ბაზები სასოფლო-სამეურნეო კულტურების უფრო მცირე მოსავლის იღებენ და მეცხოველეობის საცდელი პროექტულობა აქვთ, ვიდრე მოწინავე კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს.

საჭიროა ყველა სამეცნიერო დაწესებულებამ სერიოზულად იმუშაოს მოსავლიანობის გადიდებისა და მეცხოველეობის განვითარების პრობლემების, აგრარული სოფლის მეურნეობის ეკონომიკისა და ორგანიზაციის, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების წარმოების მექანიზმებისა და ელექტროფიკაციის საკითხების დაწესებულებაზე.

მეცნიერების მიღწევებისა და მოწინავე გამოცდილების პრობლემისა და წარმოებაში მათი ფართოდ დანერგვისათვის შეჯიბრების განხილვის მნიშვნელოვანი ფორმა უნდა გახდეს რაიონული და საოლქო სასოფლო-სამეურნეო გამოცდილები. ომამდე ასეთი გამოცდილები ყოველწლიურად ყოფილიყო ბევრ რაიონში და ოლქში. უკანასკნელი წლების განმავლობაში შესუსტდა ყურადღება გამოცდილების მოწყობისადმი.

ეს საქმე უნდა გამოავსწოროთ. სასოფლო-სამეურნეო გამოცდილება ყოველწლიურად უნდა მოეწყოს რაიონულ და საოლქო ცენტრებში. დაე თვითველი მოწინავე კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობის, თვითველი მანქანა-ტრაქტორთა სადგურის მიერ შესაძლებლობა უჩვენონ გამოცდილება თავისი მიღწევები, თავისი გამოცდილება. წარსულისაგან განსხვავებით, გამოცდილება არადაეფარება უნდა დათმოს აგრარულ ჩამორჩენილი კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მანქანების, რათა მათ დაინახონ თვითნაირი ჩამორჩენა საუკეთესო მეურნეობებთან შედარებით. ეს მათ აღუძრავს მისწრაფებას ვადილობ მოწინავეთა ხერხები და მეთოდები. წინადადება მიღებულ იქნას ვადამეცნიერება 1954 წელს საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოცდილების განხილვის შესახებ.

ამრიგად, სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების მუშაობის გაუმჯობესებისა და კოლმეურნეობებისადმი აგრარობისადმი და სოციალური დანაშაულის გაძლიერების დარგში საჭიროა:

ძირითადი გაუმჯობესებით ხელმძღვანელობა სოფლის მეურნეობისადმი, ავიყვანოთ იგი ახალი ამოცანების დონეზე;

გავადილოთ სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების როლი სოფლის მეურნეობის განვითარებაში, განვაძლიეროთ ისინი კადრებით, მივალეოთ მტს-ებსა და კოლმეურნეობებს;

გავუმჯობესოთ კოლმეურნეობების აგრარული ფუნქციები და სოციალური მომსახურება, გავზავნოთ კოლმეურნეობებში სამუშაოდ სულ ცოტა ასი ათასი აგრარობი და სოციალისტი, რათა თვითველი კოლმეურნეობის ემსახურებოდეს ერთი-ორი სპეციალისტით;

გადავიტოვოთ მოწინავე გამოცდილებისა და სასოფლო-სამეურნეო მეცნიერების მიღწევების პრობლემა.

კოლმეურნეობებისა და მტს-ებისადმი ხელმძღვანელობის ნაკლებადანერგვა, რომელიც შესახებ ზვეთი იყო აღმართი, მთლიანად შეეხება საბჭოთა მეურნეობებსაც. საბჭოთა მეურნეობების მუშაობაში კვლავ დიდი ნაკლია მარცხი, ხორციის, რძისა და სხვა პროდუქციის წარმოების დიდი თვითღირებულება.

სახელმწიფო იძლევა ყველაფერს, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ კარგად მოეწოდებინა წარმოება საბჭოთა მეურნეობაში, მაგრამ სამეურნეო საქმიანობის შედეგები სრულიად სხვადასხვა იმის მიხედვით, თუ როგორია ხელმძღვანელობის ხარისხი.

მოვიყვან ასეთ მაგალითს. საბჭოთა მეურნეობა „გორნიკი“ და საბჭოთა მეურნეობა „კომსომოლცი“ რის-

7. სოფლად პაკიან-პოლიგოპიკი მუშაობის საკითხები

ამხანაგებო! სოფლის მეურნეობის დარგში ჩვენს წინაშე მდგომი ამოცანების წარმატებით გადაჭრა მთითხოვს პარტიული ორგანიზაციების დიდ ორგანიზატორულ და პოლიტიკურ მუშაობას. შედგობა იქნება და გვეფიქრა, რომ სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობა წვა იღლად და შედეგებზედა, თვითღონებით.

პარტია და მთავრობა ახლა ქმნიან კოლმეურნეობების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების შემდგომი განმტკიცების ყველა მატერიალურ-ტექნიკურ და ორგანიზატორულ პირობებს. ამასთან დაკავშირებით ჩვენს მუშაობის ერთ ნაწილში შეიძლება წარმოიშვას ასეთი განწყობილება, რომ ახლა საქმე თავისთავად წვა და შეიძლება განცხრომას მივუყვით. ასეთ დაწყობილებაზე უფრო სამშინ არაფერია. მას უშუალო უდიდესი ზიანი მოავტრანს.

თუ პარტიის საოლქო და რაიონული კომიტეტები, პირველად პარტიული ორგანიზაციები, მტს-ების, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ხელმძღვანელები არ ახორციელებენ ორგანიზატორულ მუშაობას, ისე მატერიალური პირობები და შესაძლებლობა თავისთავად ვერ მოგვეცემენ ჯეროვან შედეგს. ამ შესაძლებლობათა და პირობათა გამოსაყენებლად უნდა ავამოთარათ მთელი ჩვენი ძალეები და საშუალებანი, მივიღოთ დიდი ორგანიზატორული ღონისძიებანი, დაეარზოთ კოლმეურნეთა, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაობის ფართო მასშტაბი და ვაგვიძლეოთ მათ სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის ამოცანების გადასაჭრელად.

ჩვენ ცოტა პარტიული ძალეები როდი გვაყვას სოფლად, საკოლმეურნეო პარტიული ორგანიზაციები 76 ათასი კოლმეურნეობაშია. კომუნისტთა რაოდენობა სოფლად აქამდე ერთ მილიონს აღემატება. სოფლის კომკავშირელთა არამოტი 2 მილიონზე მეტი კაცია. თუ ჩვენ სწორად გავანაწილებთ და ვაგვიყვანებთ ამ ძალეებს, მაშინ წარმატებით გავათმევეთ თავს ყველა ამოცანას და დავაძლევე ყველა სიმართლას მონისაგან მივაღვა გზაზე. ამისათვის ვარტიული ორგანიზაციები კიდევ უფრო მეტად უნდა დაეარდნონ უპარტო აქტებს, საკოლმეურნეო სოფლის მოწინავე ადამიანებს.

მინაპარტიული დამოკრახების, კრიტიკისა და თვითკრიტიკის განხილვისათვის პარტიის მიერ უკანასკნელ წლებში მიღებული ღონისძიებები მნიშვნელოვანდ შეუწყო ხელი კომუნისტების აქტივობის განვითარებას, პარტიული ორგანიზაციების განმტკიცებას, მშრომელ ადამიანთა მათი კავშირის გაძლიერებას.

ამასთან ერთად უნდა ვადიაროთ, რომ სოფლად პარტიული ორგანიზაციების საქმიანობაში სერიოზული ნაკლებობებია. ბევრ ორგანიზაციაში პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა წარმოებს სამეურნეო ამოცანებთან დაუკავშირებლად. ჩვენ გვაყვას ასეთი მუშაობა, რომ მეტიც ბევრს დაპარაკობენ იმაზე, რომ პარტიულ-განუყოფილია მეურნეობისაგან, რომ იგი უნდა შევუბნაოთ სამეურნეო ამოცანების გადაწყვეტას, ხოლო პრაქტიკული პოლიტიკური საქმიანობა არ ავამოტრებენ სამეურნეო მნიშვნელობაში ყოველდღიურ მუშაობასთან. ეს უწინარეს ყოვლისა იქნება სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელ კადრებთან, განსაკუთრებით კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეების კადრებთან მუშაობის მდგომარეობას.

წარმატების მისაღწევად საჭიროა მთელი ყურადღება მივაუბროთ მთავარს, მთავარი კი ის არის, რომ განავტ-

ტოვის ოლქის ოქტომბრის რაიონში არიან და დაახლოებით თანხარი საჭიროა პირობები აქეთ, მაგრამ აი როგორია 1952 წელს მათი მუშაობის შედეგები:

საბჭოთა მეურნეობა „გორნიკი“	საბჭოთა მეურნეობა „კომსომოლცი“	
სულ ნათესი ჰექტარობით	3.982	3.222
მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობა	1.190	1.117
ძროხა	352	409
ლორი	813	661
თითო ძროხის წველაობა კვირგამობით	3.035	1.934
მეცხოველეობის 1 ცენტნერი პროდუქტების თვითღირებულება:		
რძისა	მან. 90	114
ლორის ხორცისა	646	1.457
სახელმწიფოს ჩაბარების რძე	ცენტნერობით 9.595	6.279
ხორცი	1.419	932
სამეურნეო საქმიანობის შედეგი	მიგაბა 686 ათასი მან.	ზარალი 407 ათასი მან.

რა არის ასეთი სხვადასხვა შედეგის მიზეზი? საბჭოთა მეურნეობა „გორნიკის“ ხელმძღვანელობის გამოცდილი სოციალისტი ამხ. პოგორნიკის, ხოლო საბჭოთა მეურნეობა „კომსომოლცი“ მეთაურებია ამხ. ბონდარენკო, რომელსაც არ ჰქონია საჭირო მომზადება და ცდილი ორგანიზატორი იყო. მიუხედავად იმისა, რომ იგი ამკარდა თავს ვერ ახრამდებდა თავის მაგალითს, სამინისტრო ათი წლის მანძილზე ითმენდა მას დირექტორის პოსტზე.

ბევრ საბჭოთა მეურნეობას სათავეში უდგას სუსტად მომზადებული მუშაკი. სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრო საკავშირო დაქვემდებარების სამსახურით მეურნეობების 2.064 დირექტორიან 644 დირექტორი, ანუ 31 პროცენტი, პრაქტიკოსია და საშუალო სპეციალური განათლებაც კი არა აქვს. განყოფილებებისა და ფერმების მმართველთა შორის 93 პროცენტს არა აქვს სპეციალური განათლება. იმ მუშაკთა თითქმის სამი მეოთხედი, რომელიც საბჭოთა მეურნეობებში უფროსი ინჟინერ-მექანიკოსის თანამდებობა უკავიათ, პრაქტიკოსებია.

ჩვენი ამოცანა — მივაღწიოთ იმას, რომ თვითველი

